

Baagø-Hansen: Efter den meget grundige og saglige udvalgsbehandling, lovforslaget har været genstand for, og med den udformning, loven efter vedtagelsen af de stillede ændringsforslag nu vil få, kan mit parti stemme for gennemførelsen af denne lovgivning.

Der er under udvalgsbehandlingen truffet aftale om ret betydningsfulde ændringer i det oprindelige lovforslag, ændringer, som bl. a. imødekommer de indvendinger, jeg ved første behandling rejste her i salen. Der er ligeledes skabt en klaring med hensyn til de mange juridiske spørgsmål, en lovgivning af denne art nødvendigvis må indeholde, ligesom der ved en del af ændringsforslagene og ved de kommentarer, der i betænkningen er knyttet til disse ændringer, er tilvejebragt en mere udtømmende angivelse af erstatningskommissionsarbejdets praktiske gennemførelse både med hensyn til indkaldelsen af dem, der mener at have krav på erstatning, og med hensyn til, hvorledes kommissionens forretninger bør afvikles.

Jeg skal iøvrigt ikke gå i enkeltheder, men vil dog gerne udtrykke min tilfredshed med, at der, som loven nu kommer til at se ud, er skabt mulighed for, at alle berettigede interesser kan blive varetaget ved afløsningen, og tilfredshed med, at det er blevet fremhævet i betænkningen, at kommissionen er udstyret med bemyndigelse til efter eget skøn i påkommende tilfælde at yde erstatning, hvis en iøvrigt erstatningsberettiget på grund af særlige omstændigheder ikke i den i loven fastsatte 10 års periode skulle have udnyttet sin ålegårdsret.

Med fastsættelsen af kommissionsmedlemmernes antal til 4 er der skabt udvej for en hurtig afvikling af sagerne; og med bestemmelsen om, at alle uoverensstemmelser vedrørende kommissionens afgørelser kan henvises til domstolene, er der skabt sikkerhed for, at enhver kan få sin sag prøvet ved retten. Begge dele forekommer mig at være af stor værdi.

Til slut vil jeg udtale håbet om, at det må lykkes kommissionen og ministeriet at gennemføre loven i praksis på en sådan måde, at alle berettigede interesser bliver tilgodeset, og at loven må blive en lempelig overgang til frie forhold på ålefiskeriets

område, hvorved denne kilde til mange års stridigheder kan blive fjernet.

På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme for ændringsforslagene og for lovforslagets endelige vedtagelse.

A. C. Normann: Efter at de fem demokratiske partier er enedes om at gennemføre lovforslaget om ålegårdsrettens afløsning og også under hensyn til betænkningens udførlighed, kan der ikke være nogen rimelig grund til en langvarig andenbehandling. I alt fald kan jeg for min del nøjes med korte kommentarer til nogle af de væsentligste enkeltheder.

I det radikale venstre er vi tilfredse med, at man gik tilbage til kommissionsforslagets § 2 og nøjedes med den mindre omfattende afløsnings- og taksationskommission. Når der findes en repræsentant for ålegårdsejerne, en for de frie fiskere og en for lejerne foruden den juridisk kyndige formand, vil noget berettiget savn indenfor nogen kreds her i landet næppe kunne føles. Det er også en smidiggørelse af kommissionens funktioner, der muliggøres ved tilføjelsen til § 5. Det må nu håbes — det vil jeg gerne understrege — at det må lykkes den højtærede fiskeriminister at sammensætte denne afløsnings- og taksationskommission således, at den kan gennemføre sit ingenlunde lette hverv på en måde, som parterne kan godkende og føle sig tilfredsstillet ved.

Hverken ålegårdsejerne eller -lejerne har jo en egentlig landsorganisation at støtte sig til. Hver enkelt ejer eller fisker må hytte sit eget skind i forhold til kommissionen, og det bliver vel i forhold til disse to kategorier, kommissionens kvalitet vil komme ud for sin egentlige prøve. Jeg håber altså, at den højtærede minister i sine instrukser til kommissionen og derefter denne i sin administration vil fare frem med lempe og udvise en smidighed, af hvilken meget vil komme til at afhænge, når vi bagefter skal gøre helhedsindtrykket op af den måde, hvorpå vi løste denne opgave.

Den største opmærksomhed har naturligvis samlet sig om erstatningsreglerne i §§ 12 og 13. Som ophavsmand til tanken om at sætte kapitalisationsfaktoren i forhold til de faktiske, sammenlagte kommunale grundskyldpromiller i hvert enkelt tilfælde er